

Forsømmelighed ved den foretagne Vragning, men maatte formodes at hidrøre fra Forhold, der er uafhængige af Vragningen, saasom Forraadnelse (Pink), der under Transporten er opstaaet i Fisken. Men i forskellige af de paaklagede Forhold har Undersøgelserne dog ret tydeligt vist, at den nuværende Ordning af Vragervæsenet paa Færøerne ikke er tilstrækkelig effektiv og giver utilfredsstillende og uensartede Resultater — Forhold, der formentlig hovedsagelig kan tilskrives Manglen af en fælles Tilsynsmyndighed og den Omstændighed, at de Distrikter, som Vragerformændene har under sig, er ret udstrakte, hvorfor det er forbundet med Vanskelighed for Vragerformændene at komme rundt og tilse Fiskevragningen, navnlig paa de Tider, hvor Eksporten er størst.

Under Hensyn til den Betydning, det udenlandske Fiskemarked har for Færøernes Erhvervsliv, maa det anses for paa krævet, at der tilvejebringes Lovregler, hvorved de nævnte Mangler afhjælpes.

I første Række har Forholdet Betydning for Fiskeeksportørerne. Disse har da ogsaa allerede i Juni 1929 rettet Henvendelse til Lagtinget vedrørende en Omordning af Vragervæsenet. Det gøres i denne Henvendelse gældende, at det nuværende „Thorshavns Vragerdistrikt“ er alt for stort og ikke kan overkommes af en enkelt Mand, som selv med fuldt Ansvar skal udstede Vragerattest for Fisk, der eksporteres til de i den gældende Lov Nr. 69 af 1. April 1921 § 1 omhandlede Lande.

Lagtingets Flertal vedtog herefter i September 1929 at høre de interesserede Organisationer paa Færøerne over Spørgsmaalet.

Efter at alle Parter havde udtalt sig til Gunst for en Omordning, afgav Lagtingets Fiskeriudvalg den 15. September 1930 en Betænkning, der gik ud paa, at det maatte anses for ønskeligt, at der blev ansat en Overvrager paa Færøerne med en tilstrækkelig høj Løn til, at han kunde være aldeles frit stillet. Han skulde være i Stand til at rejse rundt paa Øerne og yde Vejledning samt have Opsyn med Fiskeeksporten og Vragningen, saaledes at denne blev saa vidt muligt ensartet overalt. Paa de vigtigste Pladser skulde der ansættes Vragerassistenter, der instrueredes af og sorterede under Overvrageren.

Udvalgets Betænkning blev enstemmigt vedtaget af Færøernes Lagting den 22. September 1930, og Sagen blev derefter gennem Færø Amt fremsendt til Ministeriet for Handel og Industri.

Foranstaaende Forslag holder sig saavel i Formen som i Indholdet ret nøje til de nugældende Lovregler. Ændringerne skyldes praktisk talt alle Ønskeligheden af en Omordning af Vragningsinstitutionen som ovenfor omtalt.

De nye Bestemmelser findes i Forslagets §§ 2—3 og § 6. Ved Oprettelsen af en Stilling som Overvrager med de i Forslaget nævnte Opgaver opnaas, at-Tilsynet med og Hovedansvaret for Vragningens Udførelse bliver samlet hos én Mand, og ved Oprettelsen af 5 Vragerkontrollør-Distrikter i Stedet for de nuværende to Vragerformands-Distrikter gøres Arbejdet mere overkommeligt. Da disse Foranstaltninger, der utvivlsomt vil vise sig i Stand til at sikre, at Vragningen foretages paa betryggende Maade, i første Række kommer Fiskeeksportørerne tilgode, er det fundet rimeligt at foreslaa, at disse med en lempelig Afgift tager Del i de med Vragningen forbundne Udgifter for Statskassen.

Et med Forslaget ligelydende Lovudkast — i hvilket dog ikke fandtes § 1, 4de Stykke, og den i § 6, 2det Stykke, indeholdte Bestemmelse om Afgiftspligtens Lempe eller Bortfald under særlige Omstændigheder — har været forelagt Færøernes Købmandsforening, Færøernes Rederiforening, Færøernes Fiskeriforening, Lagtinget og Amtmanden over Færø Amt.

De 3 nævnte Foreninger har alle anbefalet Forslaget. Rederiforeningen har dog fraraadet, at Udgifterne ved Overvragerens og Vragerkontrollørernes Løn helt eller delvis afholdes af Fiskeeksportørerne, og har i denne Henseende anført, at Udgifterne ved Produktionen under Hensyn til de lave Fiskepriser ikke kan taale en Forhøjelse.

Afgiften maa antages med normale Priser for Fisken at ville betyde kun en ringe Byrde for Eksportørerne, men da den, naar Priserne er lavere, muligvis vil kunne virke følelig, er indsat den lige nævnte Bestemmelse i § 6, 2det Stykke.

Fiskeriforeningen har foreslaaet at lade Bestemmelsen i § 1, 3die Stykke, om Vragning af Saltfisk ved Landing paa Færøerne udgaa. Da Bestemmelsen giver en nødvendig Garanti for Fiskens forsvarlige Behandling om Bord, maa det imidlertid anses for betænkeligt at lade den udgaa.

Lagtingets Fiskeriudvalg har udtalt, at Forslagets Bestemmelser angaaende Ansettelse af Vragerkontrollører angiver den rigtige Retning for den bedste fremtidige Ordning, men mener, at man foreløbig kan indskrænke sig til at ansætte en